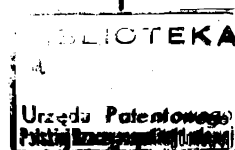

URZĄD PATENTOWY

C046 13/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19029.

Kl. 80 b, 4/06.

Hans Rudolph Schmedes de la Roche
(Brema, Niemcy)
i Carl Mathies
(Hamburg, Niemcy).

Sposób wytwarzania odpornych na zmiany atmosferyczne mas z cementu Sorela, zawierających węglan wapnia.

Zgłoszono 13 czerwca 1931 r.

Udzielono 26 września 1933 r.

Pierwszeństwo: 26 czerwca 1930 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy ma na celu otrzymywanie wodo-trwałych oraz odpornych na zmiany atmosferyczne mas z cementu Sorela, nadających się do tynkowania domów drewnianych. Tynk powinien być ogniotrwały, niepęczniejący i odporny na wszelkie zmiany temperatury.

Sposób wytwarzania mas z cementu Sorela, zawierających węglan wapnia, jest znany. Masy takie po stwardnieniu zawierają jeszcze składniki rozpuszczalne w wodzie. Sztuczne masy kamienne o trwałej objętości wytwarzano z dolomitu, mieszając niecałkowicie wypalony dolomit, w którym jedynie magnezja uwolniona jest od

dwutlenku węgla, z chlorkiem magnezu albo szkłem wodnym. Znanymi sposobami niemożliwym jest otrzymanie mas z cementu Sorela całkowicie wodotrwałych.

Zgodnie z wynalazkiem otrzymuje się cement Sorela odporny na zmiany atmosferyczne, dodając węglanu wapnia (do zwykłego cementu Sorela), poczem masę po stwardnieniu fluatuje się. Fluatacja mas, zawierających wapno jest znana. Stosowano już także wszelkiego rodzaju materiały wypełniające.

W przeciwieństwie do tego wynalazek niniejszy polega na tem, że tlenek magnezu miesza się z materiałami wypełniającymi i

węglanem wapnia oraz rozrabia roztworem chlorku magnezu, siarczanu magnezu lub roztworem podobnych soli, poczem masę zaprawową po stwardnieniu fluatuje się w zwykły sposób.

Zapomocą tego sposobu otrzymuje się trwałą masę tynkową. Zawarty w mieszaninie węglan wapnia wchodzi w reakcję z fluatami, dzięki czemu otrzymuje się cement Sorela zupełnie wodotrwały i odporny na zmiany pogody.

Nowością jest tutaj również fakt, iż przy zastosowaniu roztworu siarczanu magnezowego do rozrabiania masy przed fluatowaniem wprowadza się do masy sztucznego kamienia roztwór związków barowych.

Zgodnie z wynalazkiem postępuje się naprzykład w sposób następujący.

Tlenek magnezu miesza się ze sproszkowanym azbestem, proszkiem pumeksowym, ziemią okrzemkową, mączką kamienną, trocinami, mąką korkową i podobnymi materiałami wypełniającymi, poczem do mieszaniny dodaje się węglanu wapnia. Następnie masę otrzymaną rozrabia się roztworem chlorku magnezu, siarczanu magnezu albo podobnymi ługami. W masie tworzą się wtedy związki wapniowe. Związki te podczas wprowadzania zewnętrznej powłoki rozpuszczalnego w wodzie fluatu powodują powstawanie nierozpuszczalnego w wodzie fluatu wapnia.

Przy użyciu siarczanu magnezowego do rozrabiania masy wprowadza się na masę sztucznego kamienia przed fluatacją, roztwór związków barowych, dzięki czemu następuje reakcja między siarczanami a związkami baru z wytworzeniem nierozpuszczalnego siarczanu barowego i wodorotlenku magnezu. Z fluatami wytwarza się powłoka odporna na działanie pogody.

Przykład. 1 część tlenku magnezu miesza się z 1 — 2 częściami materiałów dodatkowych, złożonych z trocin, sproszkowanego pumeksu, ziem okrzemkowych, proszku azbestowego, talku, mąki kamiennej i t. d. do tego dodaje się około 10% węglanu wapnia. Następnie mieszaninę rozrabia się roztworem siarczanu magnezowego lub chlorku magnezowego albo mieszaniną obu tych roztworów z dodatkiem chlorku wapnia, aż do otrzymania masy wilgotnej jak ziemia. Roztwór składa się naprzykład z 53% ługu chlorku magnezowego do którego dodano około 10% 25%-owego roztworu chlorku wapnia. Po wprowadzeniu takiej masy zaprawowej na ścianę lub podobną część budowli fluatuje się ją w zwykły sposób.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania odpornych na zmiany atmosferyczne mas z cementu Sorela, zawierających węglan wapnia, znamieny tem, że tlenek magnezu, zmieszany z materiałami wypełniającymi i węglanem wapnia, rozrabia się roztworem chlorku magnezu, siarczanu magnezu lub podobnych soli, poczem masę zaprawową po stwardnieniu fluatuje się w znany sposób.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że, przy użyciu do rozrabiania masy siarczanu magnezowego, na powierzchnię wytworzonego z niej kamienia sztucznego wprowadza się przed fluatacją w znany sposób roztwór związku barowego.

Hans Rudolph Schmedes
de la Roche.
Carl Mathies.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.